

- „ Да си иде тамо долу
„ Тамо долу на истока,
„ Да ся двама надбръзаме.
„ Ако ли мя той надбръза,
„ Да ми вземи милж сестрж.
„ Ако ли го азъ надбръзамъ
„ Да му вземж добра коня.”
Подранила слънцу сестра,
Зарань рано на кладенци,
Па си нашла добръ юнакъ,
Та му тихо говорила :
“ Леде варе, добръ юнакъ,
„ Обседли си добра коня,
„ Па си иди тамо долу,
„ Тамо долу на истока,
„ Та надбръзай ясно слънце,
„ Та му вземи милж сестрж,
„ Милж сестрж хубавицж.”
Послуша ъж добръ юнакъ,
Па уседля добра коня,
Па излѣзе на истока,
Та ся двама надбръзахж.
Добро слънце на обѣда,
Добръ юнакъ доръ на пладиѣ,
Провыкнж ся ясно слънце :
“ Стой почакай добръ юнакъ. ” —
— “ Тука мене прьво пладиѣ,
„ Подъ орѣхче столовата.”